

Δρος Χαραλάμπους Μ. Μπούσια
Μεγάλου ὑμνογράφου τῆς τῶν Ἀλεξανδρέων Ἐκκλησίας

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΟΥ ΕΝ ΟΣΙΟΙΣ ΘΕΟΦΟΡΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ

ΤΟΥ ΠΙΚΛΗΝ ΚΑΡΣΛΙΔΟΥ,

ΤΟΥ ΟΜΟΛΟΓΗΤΟΥ

ΕΝ Τῷ ΜΕΓΑΛῶ ΕΣΠΕΡΙΝῶ

Μετὰ τὸν Προουμιακὸν τὸ Μακάριος ἀνὴρ,
εἰς δὲ τὸ Κύριε, ἐκέκραξα ἰστῶμεν στίχους ς' καὶ ψάλλομεν τὰ ἐξῆς Προσόμοια.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Διαθερμαίνεις καρδίας πιστῶν, Γεώργιε, πρὸς μίμησιν ἀγώνων, ὑπὲρ φύσιν σου, Πάτερ, καὶ ζῆλον ἐπαυξάνεις πάντων ἡμῶν, πρὸς τῆς κλίμακος ἄνοδον, τῶν ἀρετῶν ὧν ἐδείχθης ὑπογραμμός, καὶ κανὼν καὶ γνώμων, Ὅσιε.

Ἀργυρουπόλεως γόνον τοῦ Πόντου βλάστημα, καὶ μυροβόλον κρίνον, Δράμας μέλψομεν πάντες, Γεώργιον Καρσλίδην, τὸν δεαυγῆ, ὡς τῆς χάριτος σκῆνωμα, ὁσίων κέρας καὶ κλείσμα τιμαλφές, ὁμολογητῶν τῆς πίστεως.

Τῆς διακρίσεως βάθρον καὶ διοράσεως, τὸν φωτοφόρον λύχνον, ἐπαινέσωμεν ὕμνοις, Γεώργιον, τὸν νέον ἐν ἀσκηταῖς, θεοσόφοις ἀμαρυγμα, φωταγωγοῦν προστασίας αὐτοῦ βολαῖς, Ὁρθοδόξων τὰ συστήματα.

Σκληραγωγούμενος βάθρῳ, σεπτὲ Γεώργιε, εἰς Γεωργίας Μάνδραν, σὴν ῥοπήν τὴν Ἁγίαν, κατέδειξας τοῖς πᾶσι καὶ μοναστῶν, ἀνεδείχθης ὑπόδειγμα, διὸ καὶ χάριν ἀπείληφας ἐκ Θεοῦ, θεραπεύειν τὰ νοσήματα.

Ἀνεκομίσθη ἐκ τάφου χαριτοβρύτου σου, ἀρτίως σὼν λειψάνων, ἡ σορὸς εὐωδίας, Ἀρρήτου ἐμπιπλῶσα μοναζουσῶν, τοῦ πανσέπτου Σεμνείου σου, ψυχὰς καὶ δῆμον ἀπάντων τῶν εὐσεβῶν, προσπιπτόντων σοι, Γεώργιε.

Δεῦτε, πιστοί, συνελθόντες ἐγκωμιάσωμεν, ἐν τῇ σεπτῇ τῆς Δράμας, Ἀναλήψεως Μάνδρα, δομήτορα τὸν θεῖον ταύτης λαμπρῶς, θεοφόρον Γεώργιον, ὄνπερ ἡ χάρις ἀνέδειξε τοῦ Θεοῦ, θαυμασίων ξένων χεῖμαρῶρον.

Δόξα. Ἦχος πλ. α'.

Τὸν διακριτικὸν Ὅσιον, τὸν ἔχοντα πάντοτε λόγον ἄλατι ἠρτυμένον καὶ νουθετοῦντα καὶ διδάσκοντα τοὺς αὐτῷ προσιόντας, Γεώργιον, τὸν τῆς Ἀναλήψεως τοῦ Σεμνείου σεπτὸν δομήτορα, εὐσχημόνως τιμήσωμεν καὶ ἐν κατανύξει αὐτῷ βοήσωμεν· ὁ πλήθους χριστωνύμων ἐξαγορεύσας τὰ παραπτώματα καὶ ὀδηγήσας αὐτὸ πρὸς ἀρετῆς κτήσιν καὶ τελείωσιν, ὀδήγησον καὶ ἡμᾶς εὐχαῖς σου πρὸς σωτηρίαν, τοὺς μεγαλύνοντας τοὺς ἀτρύτους πόνους σου καὶ εὐλαβῶς προσκυνοῦντας τὴν χαριτόβρυτον σορὸν τῶν πανιέρων λειψάνων σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ ...

Εἷσδος. Φῶς ἰλαρόν.

Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Σοφίας Σειρὰχ τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. β 1-11)

Τέκνον, εἰ προσέρχῃ δουλεύειν Κυρίῳ Θεῷ, ἐτοιμασον τὴν ψυχὴν σου εἰς πειρασμὸν· εὐθύνον τὴν καρδίαν σου καὶ καρτέρησον καὶ μὴ σπεύσης ἐν καιρῷ ἐπαγωγῆς· κολλήθητι αὐτῷ καὶ μὴ ἀποστῆς, ἵνα ἀυξηθῆς ἐπ' ἐσχάτων σου. Πᾶν ὃ ἐὰν ἐπαχθῇ σοι, δέξαι καὶ ἐν ἀλλάγμασι ταπεινώσεώς σου μακροθύμησον ὅτι ἐν πυρὶ δοκιμάζεται χρυσὸς καὶ ἄνθρωποι δεκτοὶ ἐν καμίνῳ ταπεινώσεως. Πίστευσον αὐτῷ καὶ ἀντιλήψεταιί σου· εὐθύνον τὰς ὁδοὺς σου καὶ ἔλπισον ἐπ' αὐτόν. Οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον ἀναμείνατε τὸ ἔλεος αὐτοῦ καὶ μὴ ἐκκλίνητε, ἵνα μὴ πέσητε. Οἱ φοβούμενοι Κύριον πιστεύσατε αὐτῷ καὶ οὐ μὴ πταισῆ ὁ μισθὸς ὑμῶν. Οἱ φοβούμενοι Κύριον ἐλπίσσατε εἰς ἀγαθὰ καὶ εἰς εὐφροσύνην αἰῶνος καὶ ἐλέους. Ἐμβλέψατε εἰς ἀρχαίας γενεὰς καὶ ἴδετε· τίς ἐνεπίστευσε Κυρίῳ καὶ κατησχύνθη; Ἡ τίς ἐπεκαλέσατο αὐτόν καὶ ὑπερεΐδεν αὐτόν; Διότι οἰκτίρων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος καὶ ἀφίησιν ἁμαρτίας καὶ σφῆζει ἐν καιρῷ θλίψεως.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. α' 1 - 10)

Ἀγαπήσατε δικαιοσύνην, οἱ κρίνοντες τὴν γῆν, φρονήσατε περὶ τοῦ Κυρίου ἐν ἀγαθότητι καὶ ἐν ἀπλότητι καρδίας ζητήσατε αὐτόν ὅτι εὐρίσκεται τοῖς μὴ πειράζουσιν αὐτήν, ἐμφανίζεται δὲ τοῖς μὴ ἀπιστοῦσιν αὐτῷ. Σκολιοὶ γὰρ λογισμοὶ χωρίζουσιν ἀπὸ Θεοῦ, δοκιμαζομένη τε ἡ δύναμις ἐλέγχει ἄφρονας. Ὅτι εἰς κακότερον ψυχὴν οὐκ εἰσελεύσεται σοφία, οὐδὲ κατοικήσει ἐν σώματι καταχρῆθ' ἁμαρτίας· Ἅγιον γὰρ πνεῦμα παιδείας φεύξεται δόλον καὶ ἀπαναστήσεται ἀπὸ λογισμῶν ἀσυνέτων καὶ ἐλεγχθήσεται ἐπελθούσης ἀδικίας. Φιλάνθρωπον γὰρ πνεῦμα σοφίας καὶ οὐκ ἀδωώσει βλάσφημον ἀπὸ χειλέων αὐτοῦ· ὅτι τῶν νεφρῶν αὐτοῦ μάρτυς ὁ Θεὸς καὶ τῆς καρδίας αὐτοῦ ἐπίσκοπος ἀληθῆς καὶ τῆς γλώσσης ἀκουστής· ὅτι πνεῦμα Κυ-

ρίου πεπλήρωκε τὴν οἰκουμένην καὶ τὸ συνέχον τὰ πάντα γινῶσιν ἔχει φωνῆς. Διὰ τοῦτο φθεγγόμενος ἄδικα οὐδείς μὴ λάθῃ, οὐ δὲ μὴ παροδεύσῃ αὐτὸν ἐλέγχουσα ἡ δίκη. Ἐν γὰρ διαβουλίαις ἀσεβοῦς ἐξέτασις ἔσται, λόγων δὲ αὐτοῦ ἀκοὴ πρὸς Κύριον ἤξει εἰς ἔλεγχον ἀνομημάτων αὐτοῦ· ὅτι οὐς ζηλώσεως ἀκροᾶται τὰ πάντα καὶ θροῦς γογγυσμῶν οὐκ ἀποκρύπτεται.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. γ' 1- 9)

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ καὶ οὐ μὴ ἄψηται αὐτῶν βάσανος. Ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα, οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν ἢ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης· καὶ ὀλίγα παιδευθέντες μεγάλα εὐεργετηθήσονται, ὅτι ὁ Θεὸς ἐπέειρασεν αὐτοὺς καὶ εὔρεν αὐτοὺς ἀξιούς ἑαυτοῦ· ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτοὺς καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμπουσι καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται· κρινουῦσιν ἔθνη καὶ κρατήσουσι λαῶν καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιδότες ἐπ' αὐτῷ συνήσουσιν ἀλήθειαν καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενουῦσιν αὐτῷ, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς Ὁσίοις αὐτοῦ καὶ ἐπισκοπῇ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΙΘΝ

Ἰδιόμελα.

Ἦχος α'.

Τὸν τῆς Ἀργυρουπόλεως γόνον καὶ Πόντου τὸ περιδοξὸν βλάστημα, Γεώργιον, τὸν ἔξαιρέτως ἐν Δράμα τιμώμενον Ὅσιον, ὡς νεόδητον ἔπαλξιν πίστεως τιμήσωμεν κράζοντες ἀρετῶν πρόβουλε καὶ χαρίτων θείων κειμήλιον, ὁ Χριστῷ συναγαλλόμενος ἐν σκηναῖς οὐρανίαις, μὴ παύσῃ Αὐτὸν ἡμῖν ἰλεούμενος τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Ἦχος β'.

Τὸν τῆς ὁμολογίας λαβόντα στέφανον καὶ δι' ἀσκήσεως συντόνου τὸν δόλιχον σταδιεύσαντα τοῦ βίου, Γεώργιον, τὸ νεοσμύλευτον τῆς ἀρετῆς ἀννυμνήσωμεν ἄγαλμα· οὗτος γὰρ φυγῶν ἐχθρῶν τῆς μήνιος θεία χάριτι καὶ τὸ πνεῦμα ζώσας ἀσκητικοῖς κατορθώμασι πνευματικὸς πατήρ πολλῶν Δραμινῶν ἐχρημάτισε καὶ νῦν ἀνελθὼν εἰς πόλον δόξης Χριστῷ ὑπήντησε, τῷ παρέχοντι πᾶσιν αὐτοῦ ἰκεσίαις τὸ πλούσιον ἔλεος.

Ἦχος γ'.

Σεμνύνεται τοῖς σοῖς σπαργάνοις ὁ ἅγιοφρούρητος Πόντος καὶ χαίρει Δραμινῶν Σεύσεβῶν ἢ ὀμήγουρις τῇ σῇ θεοφιλεῖ πολιτείᾳ καὶ θαυμασίῳ σου τῷ πλήθει, Γεώργιε παμμακάριστε σὺν αὐτοῖς σκιρτᾷ καὶ χορεύει Ἀναλήψεως τοῦ Κυρίου ἢ Μάνδρα, ἣν ἰδίαις σου χερσὶν ἐδόμησας, κατέχουσα ἐν κόλποις τὴν χαριτόβρυτον σορὸν τῶν λειψάνων σου· αὐτὴν καὶ ἡμεῖς πανευλαβῶς ἀσπαζόμενοι καὶ πληρούμενοι θείας χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης ἐξαιτούμεθα τὰς θεοπειθεῖς σου πρεσβείας πρὸς βίον κρείττονα.

Ἦχος δ'.

Τὸ τῆς Ἀναλήψεως τοῦ Κυρίου Σεμνεῖον ἐν τῇ κόμῃ τῶν Ταξιαρχῶν τῆς θεοσώστου Δράμας, ὅπερ χερσί σου ἐδόμησας, Γεώργιε, ἐργαστήριον προσευχῆς καὶ νήψεως ἀνέδειξας ἐν αὐτῇ καὶ ἡσύχως τὴν ψυχὴν παραδοὺς εἰς χεῖρας Θεοῦ ζῶντος ἀπῆλθες Αὐτῷ συγχαίρειν εἰς τοὺς αἰῶνας καὶ πρεσβεύειν ὑπὲρ τῶν τιμώντων τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Δόξα. Ἦχος ὁ αὐτός.

Τὸν κρατήσαντα τὸν νοῦν εἰς τὸν Ἄδην καὶ ἀξιωθέντα τοῦ ἀκτίστου φωτὸς ἀπολαῦσαι πεφωτισμένον πατέρα ὑπὸ τοῦ φωτὸς τοῦ Θαβωρίου, Γεώργιον, τὸν ἀσκητὴν τῆς Δράμας, εὐφημήσωμεν πιστῶς βοῶντες· ὁ σοφῶς ἰθύνας τοὺς σοὶ προστρέχοντας πρὸς φέγγος τὸ ἄδυτον διαλύων αὐτῶν τὴν σκοτόμαιναν τῆς ἀπογνώσεως, πυρσεύμασι τῆς ἀσκητικῆς σου παρρησίας, φώτισον ἡμῶν τὰς τρίβους πρὸς μέθεξιν τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς θεώσεως.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐκ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους σου φύλαττε, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἵνα σὲ δοξάζωμεν, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον. Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. α' . Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις, ὁ ἐν ἐσχάτοις καιροῖς, ὀσιωτάτων ἀσκητῶν κατορθώματα, ἐρήμου τῆς Παλαιστίνης καὶ τῆς Αἰγύπτου λαμπρῶς, ἀναζωγραφήσας, πάτερ ὅσιε, τρισμάκαρ Γεώργιε, γόνε Ἀργυρουπόλεως, Ποντίων εὐχος, Ἐκκλησίας ὠραίισμα, Δράμας σέμνωμα, καὶ νεόφωτον πύρσευμα, Μάνδρας τῆς Ἀναλήψεως Χριστοῦ ἐνθεώτατε, ἐξ οὐρανίου εὐκλείας ὁ περισκέπων ἀείποτε, τοὺς σοὶ προσιόντας, καὶ τιμῶντάς σου τὴν μνήμην ψαλμοῖς καὶ ᾄσμασι.

Στίχος: Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὀσίου αὐτοῦ.

Χαίροις, ὁ ἀγαπήσας Χριστόν, ἐκ τῆς νεότητός σου χρόνων Γεώργιε, καὶ ὄλον ἀφιερῶσας βίον, Αὐτῷ σὸν σεπτόν, κλέισμα Ποντίων πολυτίμητον· Αὐτοῦ θεία χάριτι, φυλακὴν καθυπέμεινας, καὶ διεσώθης, ἐκ θανάτου, πανόλβιε, ἵνα στέφανον, λάβης ὁμολογίας σου, καὶ κατὰ πνεῦμα τέκνα σου ἐκ τοῦ αἰωνίζοντος, σώσης θανάτου εὐχαῖς σου καὶ διδαχαῖς θεοπνεύστοις σου, σοφὲ ποδηγέτα, εὐσεβῶν καὶ κατευθύντορ αὐτῶν πρὸς θέωσιν.

Στίχος: Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Χαίροις ὁ ταπεινὸς ἀσκητῆς, τῆς ἀσιτίας ἐραστῆς καὶ τῆς νήψεως, εὐχῆς τῆς ἀδιαλείπτου ὁ φωτοφόρος ἀστήρ, Μάνδρας θεῖε κτίτορ Ἀναλήψεως, τῆς Δράμας, Γεώργιε, θείου Πνεύματος ὄργανον, καὶ ὁδοδείκτα, τῶν πιστῶν πρὸς τελείωσιν, ἐκβοῶμέν σοι, φιλοσίων οἱ σύλλογοι, πρέσβευε οὖν μακάριε, ὑπὲρ τῶν τιμώντων σε, καὶ ἐκτελούντων σὴν μνήμην τὴν σεβασμίαν καὶ πάμφωτον, Χριστῷ τῷ Σωτῆρι, τῷ παρέχοντι εὐχαῖς σου ἡμῖν τὸ ἔλεος.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Τὸν ἐν ἀσθενικῷ σώματι κρύπτοντα ὑγιεστάτην καρδίαν, καὶ μνήμην διηνεκῆ ἔχοντα θανάτου, Γεώργιον, τοῦπίκλην Καρσλίδην, τὸν αἰοίδιμον, μελισταγέσιν εὐφημήσωμεν ἄσμασιν· οὗτος γὰρ τὸν Σταυρὸν τοῦ Κυρίου ἀναλαβὼν ἐπωμάδιον ἀγογγύστως διήνυσε τῆς ἀσκήσεως τὸ στάδιον καὶ Μονὴν τῇ Αὐτοῦ Ἀναλήψει ἐν Δράμα ἐδομησεν ἣν ἐργαστήριον εὐχῆς καὶ ὁσιότητος ἀνέδειξεν ἐν αὐτῇ καὶ τὸν ἀγῶνα καλῶς τελέσας μέτεστη ἐκ τοῦ θανάτου πρὸς τὴν ζωὴν, ἵνα Χριστῷ συνεῖναι, τῷ παρέχοντι τῷ κόσμῳ τὸ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δέσποινα πρόσδεξαι, τάς δεήσεις τῶν δούλων σου καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ἀναλήψεως Μάνδρας σεπτῆς δομήτορα, χαροποιοῦ πένθους μύστην, καρδιακῆς προσευχῆς, ταπεινώσεως καὶ νήψεως τὸ ἔσοπτρον, ὕμνοις, Γεώργιον, πιστοί, ὡσπερ ὁμολογητῶν τιμήσωμεν νέον εὐχος, βοῶντες φρουρεῖ θεόδεν, σημειοφόρε, τοὺς ἰκέτας σου.

Ἔτερον. Ἦχος α'. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Θείας χάριτος ρεῖθρον, θεοφόρον Γεώργιον, καὶ κρουνὸν θαυμάτων παντοίων εὐφημήσωμεν κρᾶζοντες, δομῆτορ Ἀναλήψεως Μονῆς, καὶ Δράμας ἀντιλήπτορ καὶ φρουρέ, μὴ ἐλλίπης ἰκετεύων, τὸν μεγαλύναντά σε, πάτερ Ὅσιε. Δόξα τῷ σὲ δοξάσαντι Χριστῷ, δόξα τῷ σὲ ἀγίασαντι, δόξα τῷ νεαυγῶν σε ἀσκητῶν πυξίον δείξαντι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι, Παρθένε, τὸ χαῖρε ...

Ἔτερον. Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἐκ Πόντου ἀνέτειλας ὡσπερ ἀστὴρ φαεινός, τὴν Δράμαν ἐφώτισας ταῖς διδασκαίαις σου σοφέ, τῇ ἰσαγγέλῳ πολιτείᾳ σου, ὅθεν τοῖς προσιούσι τῇ ἀγία Μονῇ σου, νέμεις αὐτοῖς εἰρήνην καὶ παντοίας ἰάσεις, ὡς ἔχων παρρησίαν πρὸς Χριστόν, Γεώργιε, πατὴρ ἡμῶν Ὅσιε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον ...

Ἀπόλυσις.

ΕΝ ΤΩ ΟΡΘΡῳ

Μετὰ τὸν Ἐξαφαλμον τὸ Ἀπολυτίκιον, ὡς ἐν τῷ Μεγάλῳ Ἑσπερινῷ,
Μετὰ δὲ τὴν α' Στιχολογίαν Κάδισμα.

Ἦχος α'. Χορὸς ἀγγελικός.

Ὅσιων ἀσκητῶν, ἐγκαλλώπισμα νέον, Γεώργιε σεπτέ, Πόντου βλάστημα θεῖον, καὶ Δράμας διάκοσμε, ὁ δομήσας περὶδοξον, Μάνδραν μόχθοις σου, τῇ τοῦ Χριστοῦ Ἀναλήψει, διασκέδασον, ἡμῶν ἀχλὺν ἀμαρτίας, εὐχαῖς σου, Γεώργιε.

Δόξα. Τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἀγγέλων χαρμονήν, καὶ ἀγλαΐσμα θεῖον, πιστῶν καταφυγή, καὶ θερμὴ προστασία, Ἄγνή ἀειπάρθενε, Θεοτόκε πανύμνητε, ἐπιβράβευσον ἡμῖν χαρὰν οὐρανίαν, τοῖς ἐν θλίψεσι, κατακειμένοις παντοίαις, τῇ θεῖα σου χάριτι.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν Κάδισμα.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Θαυμάτων ἀκένωτος πηγὴ καὶ φρέαρ πολλῶν, ἰάσεων ἀφθονος ἐδείχθη ἄρτι σεπτέ, ἡ θήκη λειψάνων σου, ἦν προσκυνοῦντες πόθῳ, ἀρῦόμεθα ὕδωρ, σῶν θεϊκῶν χαρίτων, ἀρωγῆς καὶ εὐνοίας, τῆς θείας σου πρὸς πάντας ἡμᾶς, μάκαρ Γεώργιε.

Δόξα. Τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χριστὸν ἡ κυήσασα τὸν τοῦ Ἵψίστου υἱόν, ἄγνή ἀειπάρθενε, ταῖς μητρικαῖς σου Ἰλιταῖς ἡμῖν ἐπιβράβευε, πᾶσιν ἰσχὺν καὶ σθένος, τοῖς ἐν ὕμνοις τιμῶσι, σὲ ὡς Θεοῦ μητέρα, καὶ προστάτιν καὶ ῥύστιν, ἡμῶν ἐκ συμφορῶν ἀλγεινῶν, καὶ περιστάσεων.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον Κάδισμα.

Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Πόντος σεμνύνεται, σεπτοῖς σπαργάνοις σου, καὶ Ἀναλήψεως, Μονὴ λειψάνοις σου, τοῖς πανιέροις, ἀσκητὰ Γεώργιε θεοφόρε, ἦν χερσὶ τιμίοις σου, ἄρτι πάτερ ἐδόμησας, Δράμας ὀμηγύρεως, ποδηγὲ πρὸς τελείωσιν, πιστῶν, ἐν κατανύξει βοώντων, Χαῖρε, Ὅσιων νέων εὐχος.

Δόξα. Τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν σκοτισθεῖσάν μου, ψυχὴν καταύγασον, φωτὶ τῆς χάριτος, τοῦ θείου Τόκου σου, ἄγνή Παρθένε, Μαριάμ, ἐλπίς τῶν ἀπηλπισμένων, καὶ ἀχλὺν ἀπέλασον, τῶν ἀπείρων πταισμάτων μου, ὅπως εὐρῶ ἔλεος, ἐν τῇ ὥρᾳ τῆς κρίσεως, καὶ πόθῳ ἀσιγήτως βοῶ σοι, Χαῖρε, ἡ Κεχαριτωμένη.

Τὸ ἀ΄ Ἀντίφωνον τοῦ δ΄ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὀσίου αὐτοῦ.

Στίχος: Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Εὐαγγέλιον (Λουκ. ι΄ 1 - 15).

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς. Πάντα μοι παρεδόθη ὑπὸ τοῦ πατρὸς μου...

Ζήτηι τῇ Παρασκευῇ τῆς Ε΄ ἐβδομάδος τοῦ Λουκᾶ.

Ὁ Ν΄ Ψαλμός.

Δόξα.

Ταῖς τοῦ σου Ὁσίου... .

Καὶ νῦν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου... .

Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β΄.

Τὸν ἀναλωθέντα τῇ ἀπλανεῖ λαοῦ ποδηγεσία καὶ συμπαθεία καὶ ἀγάπη πρὸς πάντα πλησίον, Γεώργιον, τὸν νεόφωτον τῆς Δράμας φωστῆρα, οἱ πιστοὶ ἐγκωμιάσωμεν τρανῶς βοῶντες· Χριστοῦ φίλε γνήσιε, ὁμολογητῶν πίστεως ὁ λαβὼν τὸ διάδημα, ὡς παρησίαν ἔχων πρὸς Κύριον, μὴ παύση αὐτοῦ δεόμενος ὑπὲρ τῶν τιμώντων τὰ σεπτὰ ἀσκητικά σου παλαίσματα.

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου...

Εἶτα ὁ Κανὼν τοῦ Ὁσίου, οὔ ἢ ἀκροστιχίς
«Γεώργιον, νεοφανῆ Δράμας ὑμνῶ ἀστέρα. Χ.»

Ῥοδὴ ἀ΄. Ἦχος δ΄. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Γεώργιον Ὅσιον, τὸν ἀσκητὴν τὸν θειότατον, ἀσκήσει τὸν λάμπαντα ἐν τοῖς ἐσχάτοις καιροῖς, καὶ δομήσαντα, ἐν Ταξιάρχαις Δράμας, Μονὴν ἀνυμνήσωμεν, τῆς Ἀναλήψεως.

Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐκβλάστημα τίμιον, τοῦ Πόντου ἀνευφημήσωμεν, πολύφορον ἄσταχυν, φέρον πολλῶν ἀρετῶν, ὀσιώτατον, Γεώργιον τοῦπίκλιν, Καρσλίδην ὡς πίστεως, ἄνθος ἠδύπνευστον.

Δόξα.

Ὡς λύχνον νεόφωτον, Θεοῦ σοφίας καὶ νήψεως, Γεώργιον, μέλψωμεν, τὸν ταχινὸν Δραμινῶν, ἀντιλήπτορα, καὶ φύλακα καὶ ῥύστην, ἐκ πάσης στενώσεως, καὶ περιστάσεως.

Καὶ νῦν.

Ῥεόντων ὑπέρτερον, τὸν σὸν ἰκέτην ἀνάδειξον, ἀγνή ἀειπάρθενε, καὶ ζηλωτὴν ἀληθῆ, ἀφθαρτότητος, Κυρία Θεοτόκε, ἢ καθοδηγοῦσά με, βίον πρὸς κρείττονα.

Ῥδὴ γ'. Τοὺς σοὺς ὕμνολόγους.

Γεώργιε, πάνσεπτε δομῆτορ, Μονῆς Ἀναλήψεως ἐχθρόν, πυκτεύων, προσευχόμενος, σκληραγωγῶν τὴν σάρκα σου, καὶ ἀσίτων προσείλκυσας πλουσίως χάριν τοῦ Πνεύματος.

Ἰσχύσας τὸν πλάνον θριαμβεῦσαι, Γεώργιε, νήψει καὶ εὐχῇ, ἐκ χρόνων σου νεότητος, Κυριῷ εὐηρέστησας, τῷ σὲ θαυμάτων δείξαντι, παντοίων βρύσιν πολὺρρύτον.

Ὀπόντος καυχᾶται σοῖς σπαργάνοις καὶ Δράμα σῆ θεία ἀρωγῇ, θεοειδὲς Γεώργιε, ὄσιων νέον κόσμημα, καὶ ἀσκητῶν ἀγλαΐσμα περιφανὲς καὶ περιλαμπρον.

Ναὲ ἀχειρότευκτε Ὑψίστου, τοῦ Λόγου Παρθένε ἀγαθὴ, ναοὺς ἡμᾶς ἀνάδειξον, ἀγάπης καὶ συνέσεως, τοὺς σπεύδοντας ἀείποτε, τῇ ἀρραγεῖ προστασίᾳ σου.

Κάθισμα. Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Εὐηρέστησας τῇ σῆ ἀσκήσει, τῷ Παντάνακτι Θεῷ τρισμάκαρ, καὶ κατηύφρανας χοροὺς τῶν τιμώντων σε, τῇ θεαυγεῖ ἀσκητὰ πολιτεία σου, καὶ θαυμασίων σου πλήθει Γεώργιε, πάτερ Ὅσιε τοῦπίκλην Καρσλίδη, πρέσβευε, Χριστῷ ὑπὲρ τῶν ὕμνοις μελωδούντων σε.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εὐσυμπάδητε Θεογεννητορ, καταφύγιον ἐμπεριστάτων, καὶ ἐν θλίψεσι δειναῖς παραμύθιον στενόντων, τῶν ἀνυμνούντων σε πάντοτε, ἴσθι προστάτις, ἀκέστωρ καὶ πρόμαχος, καὶ κατεύθυνε τοὺς δούλους σου πρὸς μετάνοιαν, καὶ κτῆσιν ἀρετῆς καὶ ὀλοκλήρωσιν.

Ῥδὴ δ'. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Νέον ἄστρον εὐσεβείας, θεοφόρε Γεώργιε, τὸ ἐξανατεῖλαν, ἐκ τοῦ Πόντου καὶ Ἀμαρύγμασι, τῶν σῶν ἀγῶνων φαιδρύνας Δράμαν, ἔλυσας, τὴν σκοτόμαιναν τῶν ταπεινῶς προστρέχόντων σοι.

Ἐλεημοσύνης κέρας, καὶ ἀγάπης, Γεώργιε, λαμπηδόν, ἰθύντωρ, ἀπλανῆς πιστῶν πρὸς μετάνοιαν, καὶ σωτηρίαν ἐπόφθης ὄθεν χαίροντες, ἐορτάζομεν τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Ὀχορὸς εὐσεβοφρόνων, Δραμινῶν καταφεύγει σοι, ἐν τοῦ βίου ζάλαις, ἀσκητὰ Καρσλίδη Γεώργιε, καὶ μεγαλύνον ἀγῶνας τοὺς πανσέπτους σου, ἀπεκδέχεται τὴν ταχινὴν προστασίαν σου.

Φέγγει δείων πρεσβειῶν σου, ἀγαθὴ Μητροπάρθενε, Κεχαριτωμένη, πρὸς τὸν Φωτοπάροχον Τόκον σου, διασκεδάζεις τὴν ζόφωσιν τῶν θλίψεων, τῶν τιμώντων σε ὡς Θεοτόκον ἀείποτε.

Ῥδὴ ε'. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ἀσκήσας, Γεώργιε, ὡς ἄσαρκος τὴν κλίμακα, ἀρετῶν ἀνῆλθες τοῖς Ἀγγέλοις, αἰετῶν συχαίρειν ἐν οὐρανίαις μοναῖς, Μονὴν Ἀναλήψεως ἐν γῆ, ὅτε ἐγκατέλιπες, ἦν

ἐδόμησας μόχθοις σου.

Νεκρώσας τὴν σάρκα σου, Γεώργιε ἰσάγγελε, καὶ αὐτῆς ἐπιθυμίας πάσας, σὸν πνεῦμα πόνοις ἀσκητικῆς ἀγωγῆς, ἐξώσας, νῦν ἐν οὐρανοῖς, τὸ ἀγαλλιάσεως, ἀπολαῦτον ἀτέρμονος.

Ἡγίασεν ὑψιστος τὸ σκῆνός σου, Γεώργιε, ὅπερ σοῖς κατέτηξας ἀτρύτοις, πόνοις ἐν Δράμα ἀρτίως, ἐγκρατευτά, Ποντίων ἐκβλάστημα σεπτόν, ἄνθη εὐωδέστατα, τὸ βλαστήσαν θεώσεως.

Δυνάμωσον δούλους σου ἀεὶ σὲ μακαρίζοντας, Κεχαριτωμένη Θεοτόκε, πατῆσαι πλά-
νου, τοῦ ἀρχεκάκου Σατάν, παγίδας καὶ πᾶν αὐτοῦ ταχύ, ἐπηρμένον φρύαγμα, ὑπερύμνητε Δέσποινα.

Ῥοδή 5'. Τὴν θείαν ταύτην.

Ροαῖς ἰδρώτων ἀπαύστων σου, καὶ ῥεῖθροις ἀειρῶντος δακρύων σου, τῆς Ἀναλή-
ψεως, Μονὴν ἐπίανας Ὅσιε, Γεώργιε χερσί σου, ἦνπερ ἐδόμησας.

Ἀλείπτα θεῖε πρὸς θέωσιν, χοροῦ μοναζουσῶν τοῦ Σεμνείου σου, καὶ ὀμηγύρεως,
Ἀτῶν Δραμινῶν προστρεχόντων σοι, Γεώργιε, χαρίτων ἐπώφθης τέμενος.

Μακάρων πάντων ὁμόσκηνος, ὑπάρχεις ἐν Ἐδῆμ τοῖς σκηνώμασι, μάκαρ Γεώργιε,
Μοῦ θανμασίων ἀνέδειξε χειμάρρουν τὸ σὸν σκῆνος, Χριστὸς δοξάζων σε.

Ἀγνή Παρθένε ἀνέρχεσθαι, βαθμίδας ἀρετῶν καταξίωσον, τοὺς μακαρίζοντας, σὲ
Ἀμελωδίαις εὐσχήμοσιν, ὑπερευλογημένη Θεογεννήτρια.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Τὸν γεωργὸν τῆς ἀρετῆς τὸν ἀκατάβλητον, ψυχὰς ἀρότρῳ εὐσεβείας γεωργήσαντα,
καὶ ἀγάπης μελωδήσωμεν εὐσχημόνως, ἐν τοῖς χρόνοις τοῖς ἐσχάτοις καὶ
δομήσαντα, Ἀναλήψεως Μονὴν ἐν Δράμα κράζοντες, ὕμνοις πρέπουσι Χαίροις, μάκαρ
Γεώργιε.

Ὁ Οἶκος.

Ἄγγελος σάρκα φέρων καὶ τὸν νοῦν περιφέρων εἰς δώματα, Γεώργιε, πόλου ἀνε-
δείχθης καὶ πάντων ῥευστῶν ὑπερόπτης, μάκαρ, ἀσκητῶν ἔκτυπον· διό σε μακα-
ρίζοντες κραυγάζομεν ἐν εὐλαβείᾳ·

Χαῖρε, ἡ βάσις τῆς σωφροσύνης· χαῖρε, ἡ λάμψις ἀγαθωσύνης.

Χαῖρε, εὐσεβῶν Δραμινῶν ἀγαλλίαμα· χαῖρε, ἀσκητῶν θεοφόρων ὑπόδειγμα.

Χαῖρε, Πόντου εὐθαλέστατος καὶ περὶδοξος βλαστός· χαῖρε, κόσμου ὁ ἀνύστακτος
καὶ φανότατος πυρσός.

Χαῖρε, θεῖος δομητορ ἀναλήψεως Μάνδρας· χαῖρε, πάνυ ἀκέστωρ καὶ προστάτης
τῆς Δράμας.

Χαῖρε, λαμπτήρ ζωῆς ἐλεήμονος· χαῖρε, ἀστήρ ἡμῶν ἀγαπήσεως.

Χαῖρε, τὴν πίστιν ὁ ὁμολογήσας· χαῖρε, τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ ὁ ἐλκύσας

Χαῖρε, μάκαρ Γεώργιε.

Και ἀναγινώσκειται τὸ Μηηνολόγιον τῆς ἡμέρας, ἧτοι τῆς Δ' Νοεμβρίου.
Εἶτα λέγομεν.

Τῆ Δ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν, Γεωργίου, τοῦ πικλῆν Καρσλίδου, πνευματικοῦ πατρὸς τῆς Δράμας καὶ κτίτορος τῆς ἐκεῖσε ἱερᾶς Μονῆς τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἀναλήψεως.

Στίχοι.

Χριστοῦ ἔδειξας σὴν ψυχὴν γεώργιον
ἀγάπη πλαινώμενον, Γεώργιε.

Συναξάριον.

Γεώργιος, ὁ τῆς ἀρετῆς γεωργὸς καὶ τῆς σοφίας σύνοικος, τὸ εὐχρηστον σκεῦος τοῦ πανσθενοῦς Παρακλήτου Πνεύματος καὶ ἡ ἀκένωτος τῶν ἰαμάτων βρύσις ἀκολουθήσας ἐν τοῖς ἐσχάτοις ἔτεσι τοῖς βήμασι τῶν πάλαι διαλαμφάντων Ὁσίων πατέρων στῦλος καὶ εἰκὼν ἐγένετο τοῖς θέλουσιν εὐσεβῶς ζῆν. Ταῖς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ῥδὴ ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Στῦλε πίστεως ἀσάλευτε, Γεώργιε, πάντας ἐστήριζες ταῖς νουθεσίαις ταῖς σαῖς, καὶ σποδηγεσία σου σεπτῇ τοῖς σπεύδουσι, πνευματέμφορε, Γεώργιε διδάσκαλε, κεχαριτωμένε κόσμου.

Ἑμνοῦν σε εὐτάκτοις μεγαλύνομεν, σεπτὲ Γεώργιε, τῶν Δραμινῶν ἀρωγόν, ταχὺν καὶ κοσμητορα Χριστοῦ τῆς πίστεως, καὶ λειψάνων σου, σορὸν τὴν χαριτόβρυτον, προσκυνοῦμεν, θεοφόρε.

Μεγαλύνοντες καμάτους σου, Γεώργιε, πρὸς ὀλοκλήρωσιν πανευλαβῶς τὴν σεπτὴν, σορὸν τῶν λειψάνων σου κατασπαζόμεθα, ἦν ὡς ἄσυλον, κατέχει Ἀναλήψεως, ἡ Μονὴ ἐν Δράμα ὄλβον.

Νίκας δίδου μου κατὰ τοῦ πολεμήτορος, Θεογεννήτρια, τῷ σὲ ὑμνοῦντι πιστῶς, αὐτὸν ἡ νικήσασα διὰ τοῦ Τόκου σου, τοῦ οἰκτίρμονος, Χριστοῦ, ᾧ δόξαν πέμπομεν, γεγηθότες καθ' ἑκάστην.

Ῥδὴ η'. Παῖδας εὐαγεῖς.

Ὅσπερ ῥόδα ἔαρὸς εὐώδη, Γεώργιε θαυμαστέ, ἀνεκομίσθησαν, ἄρτι σου τὰ λείψανα, τάφος ἃ κατέκρυπτεν, ὡς ὄλβον πολυτίμητον ὁ θαυματόβρυτος, καὶ ἃ νῦν καθιδύνουσιν πάντας, τοὺς ἀσπαζομένους αὐτὰ μετ' εὐλαβείας.

Ἄστρον νεαυγες χρηστοηθείας, ἐν Πόντου τὸ ἀνατεῖλαν γῆ, Γεώργιε, Γεωργίαν ἠῦγασας, χώραν μετανοίας σου, καὶ Δράμαν τὴν ἐξάκουστον, ἐν ἧ ὡς ἄσαρκος, ἐβίωσας καὶ ἦν ἀγιάζεις, νῦν χαριτοβρύτῳ σορῶ τῶν σῶν λειψάνων.

Σμίλη τῶν σοφῶν νουθεσιῶν σου ἐσμίλευσας τὰς ψυχὰς τῶν προστρεχόντων σοι, θαυμαστῶς, Γεώργιε, ποδηγέτα ἄριστε, λαοῦ πρὸς τὴν μετάνοιαν καὶ ὀλοκλήρωσιν, δομήτορ Ἀναλήψεως Μάνδρας, τῆς σεπτῆς καὶ θείας Ταξιαρχῶν ἐν κόμῃ.

Τόμῃ παρθενίας καὶ ἀγνείας χρυσόδετε, Παναγία Μητροπάρθενε, τῶν παρθένων σύλλογον, φύλαττε ἀείποτε, καὶ τῶν μεγαλυνόντων σε πιστῶν συστήματα, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας, Κυρία, οὐρανῶν καὶ κόσμου διάσωσμα τὸ θεῖον.

Ῥδὴ δ'. Ἄπας γηγενής.

Ἐαρος ὁδμάς, ἐκχέει λειψάνων σου ἡ πανσεβάσμιος, θήκη, πνευματέμφορε, ἦν προσκυνούντες ἀγιαζόμεθα, Γεώργιε, ἀείποτε, τῆς Δράμας πρόμαχε, ἀντιλήπτορ, καὶ φρουρὲ ἀνύστακτε, ἦν ἡγίασας ῥείθροις δακρῶν σου.

Ῥώμην καὶ ἰσχύν, καὶ δύναμιν ἅπασι πιστοῖς, Γεώργιε, σὲ τοῖς μακαρίζουσιν, ἀξιόχρεως βραβεύεις, Ὅσιε, Ποντίων ἐγκαλλώπισμα καὶ νέον σέμνωμα, καὶ ταμεῖον, χάριτος ἀδάπανον, θεοβράβευτε πάτερ, αἰοῖδιμε.

Ἄνωθεν ἡμᾶς, ἐπόπτειτε, Ὅσιε, τοὺς ἀνυμνοῦντας σε, θεαυγὲς Γεώργιε, καὶ περιφρούρει καὶ καθαγιάζει, μυράλειπτρον πανεύσομον τῆς θείας χάριτος, καὶ πυξίον, διαυγὲς χρηστότητος, Δραμινῶν ἐπαρχίας διάκοσμε.

Χαῖρε, Μαριάμ, κρουνὲ ἀκεσώδυνε καὶ φρέαρ χάριτος, χαῖρε, κόσμου καύχημα, Θεογεννήτορ, καὶ καταφύγιον, ἐμπεριστάτων δούλων σου, χαῖρε, ἀλάνθαστε, κατευθύντορ, χοϊκῶν πρὸς θέωσιν, οὐρανῶν ὑπερτέρα, Πανάχραντε.

Ἑξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Μονῆς τῆς Ἀναλήψεως, θεόσδοτον δομήτορα, καὶ Δράμας κοσμημα νέον, καὶ Μάρωγόν καὶ προστάτην, Γεώργιον τὸν Ὅσιον, ἐκλαμψαντα ὡς ἥλιον, τῆς ἀρετῆς ὑπερφωτον, ἐν τοῖς ἐσχάτοις τοῖς χρόνοις, ἐγκωμιάσωμεν πόθῳ.

Θεοτοκίον.

Ἐκατιδοῦσα Τόκου σου, τὴν ἐνδοξον Ἀνάληψιν, πρὸς οὐρανίους ἐπάλξεις, ἐξ ὧν ἀφράστως κατήλθε, δι' ἄκραν ἀγαθότητα, καὶ ἐν γαστρὶ σου ὤκησεν, Αὐτός, Θεογεννήτρια, ὑπὸ τὴν σὴν προστασίαν, ἡμᾶς ἀνάλαβε πάντας.

Εἰς τοὺς Αἴνους ἰστώμεν στίχους δ' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ'. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος!

Πάτερ θαυμαστέ, Γεώργιε, περικληὲς ἀσκητά, Πόντου Ἀργυρουπόλεως, τῆς ἐνδόξου βλάστημα, καὶ νεόφυτον λείριον, τῆς εὐσεβείας καὶ διακρίσεως, τῆ εὐωδία τῆς σῆς ἀσκήσεως, καὶ τῶν θαυμάτων σου, καθηδύνεις ἅπαντας τοὺς εὐλαβῶς, ἐκτελοῦντας μνήμην σου, τὴν αἰσιέβαστον.

Πάτερ ἱερέ, Γεώργιε, ἀπὸ παιδὸς τὸν Χριστόν, ἀγαπήσας σὴν ἔφεσιν, τῆς ψυχῆς κατηύθυνας, πρὸς Αὐτόν, ὀσιώτατε, καὶ ὑπακούων τῷ προεστῶτι σου, παρὰ Κυρίου βραβεῖον εἴληφας, αἰωνιότητος, ταπεινέ, ἀπλούστατε καὶ παμφαές, ἀσκητά, ὁμόζηλε, ἀϋλων τάξεων.

Πάτερ, ἀρετῆς Γεώργιε, χριστομιμήτου πυρσέ, ἀπαθείας καὶ νήψεως, μυροβόλον κύμινον, καὶ ὠραῖον ὀσφράδιον, χρηστοηθείας καὶ ταπεινώσεως, τῶν σῶν καμάτων ὡς ἀντιμίσιον, εἴληφας, Ὅσιε, χάριν τῶν ἰάσεων παρὰ Θεοῦ, σὲ τοῦ θαυμαστώσαντος πλουσίως, πάντιμε.

Πάτερ, Δραμινῶν, Γεώργιε, ἀκέστορ καὶ ἀρωγέ, τῆς Μονῆς Ἀναλήψεως, κτίτορ ἐνθενώτατε, καὶ τῆς χάριτος σκήνωμα, σορὸν λειψάνων τῶν πανιέρων σου, ἐν κατανύξει κατασπαζόμενοι, νόσων λυτρούμεθα, καὶ χαρᾶς πληρούμεθα οἱ ἐν δεινοῖς, καὶ τοῦ βίου θλίψεσι, κατατρυχόμενοι.

Δόξα. Ἦχος πλ. α΄.

Δεῦτε, φιλοσίων ἢ ὁμήγουρις, τὸν ἐν ὁμολογηταῖς Ὅσιον καὶ διδάσκαλον τῆς εὐσεβείας πνευματέμφορον, Γεώργιον, τὸν τῆς Ἀναλήψεως μάνδρας κτίτορα, ψυχῆς ἐν ἀγαλλιάσει εὐφημήσωμεν κράζοντες· ὁ κακουχίας καὶ στενώσεις ἐν ταπεινώσει ὑπομείνας καὶ ὡς λαμπὰς παμφαεστάτη φωτίσας ἐν χρόνοις δυσχειμέροις Ὁρθοδόξων τὰ συστήματα, φώτισόν μου τὴν διάνοιαν τοῦ μελετᾶν τὸν νόμον Κυρίου καὶ ὁμολογεῖν καθ' ἑκάστην τὸ τοῦ Κυρίου ὄνομα, τοῦ παρέχοντος ἡμῖν εὐχαῖς σου τὸ μέγα ἔλεος.

ΕΝ Τῇ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Τὰ Τυπικά, οἱ Μακαρισμοὶ καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ Ὁσίου ἢ γ΄ καὶ ἢ ς΄ ᾠδή.

Ἀπόστολος Πρὸς Γαλάτας (Κεφ. ε΄ 22 – ς΄ 2).

Ἀδελφοί, ὁ καρπὸς τοῦ Πνεύματος ἐστὶ χαρὰ

Ζῆτει τῷ Σαββάτῳ τῆς ΚΖ΄ Ἑβδομάδος.

Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν (Κεφ. ς΄ 17 - 23).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἔστη ὁ Ἰησοῦς ἐπὶ τόπου πεδινοῦ ...

(Ζῆτει τῇ Παρασκευῇ τῆς Β΄ Ἑβδομάδος).

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος.

Μεγαλυνάριον.

Κτίτορ Ἀναλήψεως τῆς μονῆς, τῆς σεπτῆς ἐν Δράμα, ὁ ἀσκήσει καὶ προσευχῇ, θεωθεὶς ἀρτίως, Γεώργιε, ἀξίως, παντοίων ἰαμάτων, χάριν ἀπέειληφας.

Δίστιχον.

Γεώργιον Καρσλίδην ἐκθύμως ἦσε Παύλου ἐπισκόπου Χαραλάμπης χάριν.

ΤΕΛΟΣ ΚΑΙ ΔΟΞΑ

Τῷ ΜΟΝῷ ΑΛΗΘΙΝῷ ΘΕῷ ΗΜΩΝ